

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 588/2026
27.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стефана Несторовића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.бр.211/24 од 03.11.2025. године и Вишег суда у Београду Кв.бр.4929/25 од 28.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стефана Несторовића, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.бр.211/24 од 03.11.2025. године и Вишег суда у Београду Кв.бр.4929/25 од 28.11.2025. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.бр.211/24 од 03.11.2025. године у ставу првом изреке делимично је усвојен захтев окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка на име ангажовања изабраног браниоца – адвоката Стефана Несторовића у укупном износу од 126.000,00 динара и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава. У ставу другом изреке решења одбијен је као неоснован захтев окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка, поднет преко изабраног браниоца – адвоката Стефана Несторовића, у износу који прелази досуђени износ, а до траженог износа. У ставу трећем изреке решења наложено је рачуноводству Вишег јавног тужилаштва у Београду да у року од 15 дана по правноснажности решења уплати новчани износ од 126.000,00 динара на означени текући рачун окривљеног АА.

Решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.4929/25 од 28.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Стефана Несторовића,

која је изјављена против решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.бр.211/24 од 03.11.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Стефан Несторовић, због повреда закона из члана 368. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и члана 441. став 1. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.бр.211/24 од 03.11.2025. године и Вишег суда у Београду Кв.бр.4929/25 од 28.11.2025. године у одбијајућем делу, као и да окривљеном призна накнаду за састав иницијалног акта у овом поступку у износу од 45.000,00 динара на терет буџетских средстава Врховног суда и Вишег суда у Београду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су приликом доношења побијаних решења о трошковима кривичног поступка јавни тужилац и суд повредили одредбу члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката на штету окривљеног, обзиром да су приликом обрачуна и досуђивања окривљеном трошкова поступка, које је окривљени имао на име награде за заступање од стране изабраног браниоца, погрешно у погледу вредности једног поена применили Адвокатску тарифу која је била на снази у време предузимања процесних радњи за које су окривљеном досуђени трошкови и доношења решења о одбачају кривичне пријаве против окривљеног, а не измењену Адвокатску тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка дана 03.11.2025. године. По ставу браниоца, окривљеном је у конкретном случају за признате предузете процесне радње требало досудити новчане износе који су опредељени у допуни захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од дана 14.07.2025. године, а не у иницијално поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка од дана 21.05.2025. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је правноснажним решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.ВТК.бр.211/24 од 21.03.2025. године, на основу члана 284. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачена кривична пријава која је поднета од стране МУП-а РС ДП УКП СБПОК, Одељење за сузбијање високотехнолошког криминала Ку.бр.401/19 од

26.09.2019. године против АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а КЗ, а из разлога јер по налажењу јавног тужиоца нема основане сумње да је извршено кривично дело за које се гоњење предузима по службеној дужности. Из списка даље произилази да је окривљени АА преко изабраног браниоца - адвоката Стефана Несторовића дана 21.05.2025. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који се односи на награду браниоца у укупном износу од 234.000,00 динара, а у којем је висина трошкова опредељена у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године и која је важила у време предузимања процесних радњи за које су окривљеном досуђени трошкови и доношења правноснажног решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.ВТК.бр.211/24 од 21.03.2025. године којим је одбачена кривична пријава која је поднета против окривљеног. Потом је бранилац окривљеног дана 14.07.2025. године поднео нови захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који је у свему идентичан претходном, осим што је висина трошкова који окривљеном припадају на име награде браниоцу опредељена у укупном износу од 260.000,00 динара и то сходно изменама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката које су ступиле на снагу дана 05.07.2025. године („Службени гласник Републике Србије“, број 56/2025 од 27.06.2025. године) у погледу вредности једног поена. О висини ових трошкова одлучено је побијаним првостепеним решењем.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП прописано је да поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: „поступак“ је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве може се поистоветити са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и

други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка. По налажењу Врховног суда одлука о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Адвокатске тарифе подразумева одлуку којом се правноснажно решава о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује само о висини тих трошкова.

Имајући у виду наведено, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је у овој кривичноправној ствари правноснажним решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.ВТК.бр.211/24 од 21.03.2025. године одбачена кривична пријава против окривљеног АА, а које решење којим је окончан предметни поступак се у конкретном случају, по налажењу Врховног суда, сматра одлуком о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Адвокатске тарифе, а што је у време када је на снази Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године, са ступањем на снагу дана 03.06.2023. године, то су стога, супротно наводима браниоца окривљеног, јавни тужилац и суд у побијаним решењима правилно применили наведену Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је важила у време предузимања процесних радњи за које су окривљеном досуђени трошкови и време доношења цитираног правноснажног решења о одбачају кривичне пријаве против окривљеног које се у овој кривичноправној ствари сматра одлуком о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Адвокатске тарифе, па се следствено томе као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује да су јавни тужилац и суд приликом доношења побијаних решења о трошковима поступка повредили одредбу члана 11. Адвокатске тарифе. По налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног погрешно сматра да се под одлуком о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Адвокатске тарифе у конкретном случају подразумева побијано првостепено решење о трошковима поступка јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за високотехнолошки криминал КТ.бр.211/24 од 03.11.2025. године, те да се стога у погледу вредности једног поена примењује измењена Адвокатска тарифа која важи у време његовог доношења. Околност што је накнадни захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног од 14.07.2025. године поднет у време када је на снази већ била измењена Адвокатска тарифа („Службени гласник РС“, број 56/2025 од 27.06.2025. године, са ступањем на снагу дана 05.07.2025. године) је, по налажењу Врховног суда, без утицаја на доношење другачије одлуке у конкретном случају, посебно имајући у виду да је у првобитно поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка од 21.05.2025. године бранилац окривљеног висину трошкова определио према Адвокатској тарифи која је била на снази у време доношења одлуке о трошковима поступка, па самим тим и нема право на накнадно захтевање трошкова кривичног поступка у складу са измењеном Адвокатском тарифом.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем истиче да су јавни тужилац и суд неправилно окривљеном одбили да признају трошкове на име награде браниоцу за приступ у просторије МУП-а РС УКП СБПОК дана 30.07.2019. године, уз образложење

да је окривљени тада саслушан у својству грађанина, будући да из списка предмета произилази да је одмах након тога против окривљеног поднета кривична пријава и поступак се против њега водио скоро 6 година и то све до дана 21.03.2025. године.

Супротно наводима браниоца окривљеног, јавни тужилац и суд су правилно у побијаним нижестепеним решењима окривљеном одбили да признају наведене трошкове. Ово из разлога јер АА у тренутку предузимања од стране МУП-а РС ДП УКУП СБПОК Одељење за борбу против високотехнолошког криминала радње прикупљања обавештења од грађана на основу члана 286. став 2. у вези члана 288. став 1. ЗКП није имао својство осумњиченог, односно окривљеног, већ је овлашћеним службеним лицима МУП-а РС само дао обавештења у својству грађанина, а о чему је дана 30.07.2019. године под бројем 03/2/3 број 231/3-1366/17 сачињена службена белешка о обавештењу примљеном од грађанина, при чему Адвокатском тарифом није предвиђена награда адвокату за ову радњу, већ је предвиђена само награда адвокату за одбрану окривљеног, а који израз сходно одредби члана 2. став 1. тачка 2) ЗКП служи као општи назив за осумњиченог, окривљеног, оптуженог и осуђеног.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног као разлоге подношења истог наводи повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и члана 441. став 1. ЗКП, као и повреду одредбе члана 368. став 1. тачка 11) раније важећег ЗКП, а што представља повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 11) сада важећег ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па стога Врховни суд ове наводе захтева браниоца окривљеног није посебно ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стефана Несторовића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић